

Historien elsker paradokser

Leder fra LaRouchePAC, 5. november, 2016 – Mellem oktober og begyndelsen af november er der opstået et stort paradoks i USA. På den ene side hører vi om millioner af amerikanere, der føler afsky, og endda fortvivlelse, over præsidentkampagnen og kandidaterne. Men samtidig er der en mærkbar forudanelse i nationen om, at den tid ikke er langt væk, hvor Amerika vil blive i stand til at vende sin opmærksomhed på, og sætte alle sine bestræbelser ind på, det »menneskelige, personlige og sociale livs positivt bekræftende mål og behov« – uden at se sig tilbage til Obama/Bush-årenes sorg og skam.

Man havde sandsynligvis aldrig forventet dette, og man kan måske ikke forklare det, men det er uomtvisteligt til stede, når man først har opfattet det. Det skyldes ikke kandidaterne eller kampagnerne – meget langt fra. Årsagen skal findes i selve den menneskelige ånd; årsagen er den »guddommelige gnist«, der findes i mennesket, og som taler gennem det håb, som så mange af vore borgere pludselig opdager, at de er fælles om – tilsyneladende på trods af alt det andet.

Percy Shelly forstod alt dette, da han skrev »Til forsvar for poesien« og andre værker. Det samme gjorde den tyske »Frihedens skjald«, Friedrich Schiller.

Er dette uventede håbets kildevæld i overensstemmelse med virkeligheden? Er muligheden virkelig til stede for en genfødsel af noget, der er endnu bedre end John Kennedys Amerika, der førte verden opad til udforskning af det grænseløse rum, og samtidig førte den mod overvindelse af fattigdom, underudvikling og krig på Jorden? Svaret må blive, ja: dette håb har gyldighed; det bedrager dig ikke. Hvorfor dette er sandt, er et dybtgående spørgsmål – men svaret kan hurtigt opsummeres ved at bemærke, at lovene for det menneskelige, skabende intellekt, dvs., lovene, som skabes af vores fornuft, er lig lovene for universet.

Der findes ingen garantier; og det vil kræve en enorm, koordineret moralsk og intellektuel indsats, der kan sammenlignes med total krig, men muligheden er til stede, på dette sene tidspunkt, for at redde vores nation.

En vigtig del af omstændighederne for forandringen af vore borgeres mentalitet har været det i sandhed heroiske lederskab, som Ruslands præsident Putin har udvist (uanset, hvad Hillary Clinton måtte sige), og som Kinas lederskab har udvist. De har ført deres nationer op af mudderet og imod stjernerne i vores levetid. Rusland var et forlist vrage efter de såkaldte »reformer« i 1990'erne; se, hvor landet nu er. Kina har løftet 800 mio. af sine borgere ud af fattigdom. Men de kommanderer ikke rundt med andre eller aspirerer til eneherredømme; i stedet tilstræber de samarbejde, på basis af ligeværdighed. Kinas internationale forslag om den Nye Silkevej er en international udviklingsplan, tolv gange så stor som Marshallplanen, og i hvilken der deltager 70 nationer, og med flere, som fremover vil deltage. Og, uden Putins rolle, ville der ikke være noget håb om at undertrykke den terrorisme, som Barack Obama har næret i Mellemøsten, med hjælp fra Hillary Clinton.

Et kritisk element i skabelsen af den nuværende bølge af håb blandt amerikanere, og som vil være nødvendigt for dens succes, er Lyndon LaRouches to år gamle »Manhattan-projekt«. Gennem Manhattan har LaRouche inspireret nøglenetværk i hele nationen, på vegne af de oprindelige principper, på hvilke Manhattans Alexander Hamilton skabte vor nation, og som nu kommer til fornyet udtryk i LaRouches »Fire Love«. Kort beskrevet, så omfatter disse love en genindførelse af Franklin Roosevelts Glass/Steagall-lov; skabelsen af en ny De forenede Staters Bank; en politik for statskredit, der er helliget en forøgelse af arbejdskraftens produktivitet; samt et forceret program for at opnå kontrolleret fusionskraft, med genoplivningen af NASA og USA's rumprogram, som Barack Obama har dræbt.

Til trods for, at ingen så meget som har påpeget, at denne nye, nationale stemning eksisterer, så responderede kandidat Donald Trump ikke desto mindre til den, på sin egen måde, i slutningen af oktober, da han offentligt støttede Glass-Steagall og krævede en genoplivning af NASA og dets forpligtende engagement for udforskning af rummet. Han påpegede også, at en præsident Hillary Clinton ville lancere Tredje Verdenskrig imod Rusland, som Lyndon LaRouche længe har vist.

Vi påpeger dette pga. dets klare relevans; men man må aldrig tro, at det, at trække i håndtaget til fordel for én kandidat, vil redde vor nation på dette fremskredne tidspunkt; det vil det ikke. Dette uforklarlige håb, som du, sammen med så mange andre, pludselig har følt, er en indre hvisken, der ansporer dig til at gøre det, du må gøre; der kommer måske ikke en ny chance.

Foto: Statue af Alexander Hamilton (1755/57 – 1804), USA's første finansminister, foran U.S. Treasury (USA's Finansministerium).